

[Første Næstformand.]

Vil Justitsministeren foranledige Dommen over Sehested appelleret til Skærpelse?

Aksel Larsen: Den 7. April stod den højtærede Justitsminister her i Tinget og erklærede, at blandt de Overtrædere, man tænkte paa ved Straffelovstillæggets Bestemmelse om Konfiskation, var der 3—4 Medborgere, som denne Bestemmelse særlig var møntet paa, og af dem var Hr. Schimmelmann den ene. Ingen kunde være i Tvivl om, at Hr. Sehested var den anden. Ikke desto mindre tillod Landsrettens Afdeling, der har faaet det ikke smigrende Navn „Frigivelsesafdelingen“, sig Dagen efter, den 8. April, at afsige en Dom over Hofjægermester Sehested, som maa anses for at være et direkte og bevidst Slag i Ansigtet ikke blot paa Folkets Retsbevidsthed, men ogsaa paa den Regering og de Lovgivere, der affattede Straffelovstillægget. Man nedsatte Hr. Sehesteds Fængselsstraf fra 12 til 8 Aar, og man bestemte samtidig, at rent formelt skulde Halvdelen af hans Formue konfiskeres, som Byretten ogsaa havde bestemt det, men man fikerede det Beløb, der skulde konfiskeres, til 70 000 Kr., idet man derigennem hævdede, at den samlede Formue højst var 140 000 Kr. Nu er det af Anklagemyndigheden dokumenteret, at Hr. Sehesteds samlede Formue er paa mindst 1 Mill. Kr., men bortset fra det er det noget ganske uhørt, at man paa den Maade tillader sig fra en Domstols Side at fiksere Halvdelen af en Formue til et bestemt Beløb. Hvis Loven var blevet overholdt i den Aand, som den højtærede Justitsminister selv har fortolket den her, Dagen før Landsretten afsagde sin Dom, skulde naturligvis hele Hr. Sehesteds Formue have været konfiskeret indtil sidste Hvid. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Justitsminister, hvad han vil gøre, for at Retfærdigheden kan ske Fyldest i Overensstemmelse med den Mening, han selv hævder at lægge i Straffelovstillægget.

Justitsministeren (Busch-Jensen): For at man kan tage Stilling til Spørgsmaalet om Anke af Dommen, maa man først nøje gennemgaa hele den omfattende Sag. Denne Gennemgang er begyndt, men langtfra endt, og jeg er derfor i Dag ikke i Stand til at svare hverken ja eller nej.

Aksel Larsen: Jeg kan virkelig ikke forstaa, at denne ganske enkle og letfattede Sag skal være saa indviklet, at man

ikke for længst i Anklagemyndigheden og Justitsministeriet har kunnet tage Stilling. Det erklærer Justitsministeren imidlertid, at man ikke har kunnet. Saa henstiller jeg i hvert Fald til ham, at han, for at Domstolene ikke med ringeste Gran af Ret skal kunne paastaa, at de er i Tvivl, gaar herop og bekræfter sin Udtalelse fra den 7. April om, at der var visse Medborgere, man ganske specielt møntede Konfiskationsbestemmelsen paa, og at han tilføjer, at Hr. Sehested var den ene af dem.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen til Landbrugsministeren. Det lyder saaledes:

Kan Landbrugsministeren oplyse over for Tinget, at der fra Myndighedernes Side gøres, hvad der er muligt for at fremme Eksporten af de betydelige Beholdninger her i Landet af Kartofler, som ikke er nødvendige for det indenlandske Forbrug?

Jørgen Jørgensen: Inden for Landbrugs kredse er der for Tiden megen Usikkerhed med Hensyn til Afsætningen af Kartofler, og der kommer adskillig Kritik til Orde over for Myndighederne i den Anledning. Medens man i Fjor ved denne Tid ikke var i Stand til at fremskaffe tilstrækkelige Forsyninger til Befolkningens Forbrug, ser det ud til, at der i Aar er disponeret paa en saadan Maade, at store Partier, mange Tusinde Tønder Kartofler ikke kommer til Eksport og ej heller til Brug for Befolkningens Ernæring.

Det er en Selvfølge, at der maa sikres, hvad der er nødvendigt til Befolkningens Forsyning, for der bliver givet Tilladelse til Eksport, og det er ogsaa rimeligt, at Københavns Forsyninger fortrinsvis fremskaffes fra Sjælland, saa unødigt Transport undgaas, men hvis man har disponeret saadan, at man har tilført København betydelige Mængder Kartofler fra Jylland og har nægtet sjællandske Landmænd Eksporttilladelse med det Resultat, at der er et meget stort Overskud af Kartofler, som ikke kan blive brugt, og som heller ikke kan afsættes til Eksport, saa er det forstaaeligt, at Landmændene, der staar og ikke kan sælge deres Kartofler, har vanskeligt ved at forstaa det fornuftige i saadanne Dispositioner, og Spørgsmaalet er ikke alene et Spørgsmaal for den enkelte Landmand, det betyder ogsaa noget, hvis Landet